

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentliges Tilsyn dermed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2387; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 9).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johannes Jensen: Da det ærede 5te tingvalgte Medlem (Villemoes), der skulde være Venstres Ordfører i denne Sag, er forhindret i at være til Stede her i Dag, skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om det fremsatte Lovforslag.

Hvad angaar de Bestemmelser, hvorved visse tekniske Hjælpemidler, der ved deres Fremstilling, Opbevaring, Transport og Anvendelse frembyder Fare, drages ind under Fabrikloven, og Bestemmelsen om, at ogsaa nyopdukkende Hjælpemidler, der maatte frembyde lignende Fare, kan indtages under Fabriktilsynet, mener jeg, at herom kan der neppe være delte Meninger; det kan vi vistnok alle tiltræde.

Men saa er der en Bestemmelse vedrørende Fremstillingen af Dagblade, der ikke staar i nogen nærmere Forbindelse med de andre Ting, og som jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om, idet jeg tilføjer, at de Bemærkninger, jeg her fremsætter, fremsætter jeg for egen Regning.

Ved Fabrikloven af 1913 er det i § 26 bestemt, at alt Arbejde i Fabrikker og Værksteder, der er Fabriktilsynet underkastet, skal ophøre paa Folkekirkens Søn- og Helligdage, men saa kommer der en Tilføjelse om, at der kan gives visse Dispensationer herfra, og disse Dispensationsbestemmelser omfatter tre Punkter, som jeg senere skal omtale i al Korthed. Endelig er der som sidste Stykke i § 26 en Bestemmelse om, at Fremstillingen af Dagblade, uanset Hovedbestemmelsen i § 26, kan fortsættes indtil Kl. 9 Søndag Formiddag. Man mente ved denne Bestemmelse at have givet en almindelig for Dagbladene gældende Dispensation, saaledes at der ikke kunde være Tale om yderligere Dispensationer for deres Vedkommende. Imidlertid kom der under 2. Februar 1918 en Bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet, hvorved

man lempede Forholdene for Dagbladene, idet man gav dem Tilladelse til at begynde Arbejdet Søndag Aften Kl. 10. Jeg mener, at denne Bestemmelse er i Strid med Hovedbestemmelsen i Fabriklovens § 26, og det glæder mig at se, at jeg i den Henseende er enig med den højtærede Socialminister. Jeg mener ikke, der kan være nogen Tvivl derom. Dagbladene har faaet deres lovbestemte og afgrænsede Dispensation, og hele den Form, hvori Bestemmelserne var opstillet, lod for mig ingen Tvivl om, at her kunde ikke være Tale om yderligere Dispensation. Jeg var selv Medlem af det Udvalg, der i Samlingen 1912—13 behandlede Fabriklovsforslaget i Folketinget, og jeg tror ikke, der indenfor dette Udvalg var nogen som helst Tvivl om, at saaledes var Meningen med Bestemmelsen vedrørende Dagbladene. Nu vil jeg ikke se bort fra, at noget kan drives ulovligt saa længe, at det paa en Maade bliver lovligt. Denne Hovedbestemmelse i § 26 er vistnok ikke overholdt af noget Dagblad, og det, man søgte at gøre ved den indenrigsministerielle Bekendtgørelse af 2. Februar 1918, var et Forsøg paa, et underligt Forsøg paa, et ulovligt Forsøg paa at lovliggøre noget, som paa ulovlig Maade havde fundet Sted i en Aarrække. Man paaberaabte sig de overordentlige Forhold, der da var til Stede. Jeg skal heller ikke nægte, at det var en verdenshistorisk Tid, vi levede i den Gang, og jeg kunde meget vel tænke mig, at man den Gang havde forandret Fabriklovens Bestemmelser, eller at man havde set igennem Fingre med disse Bestemmelser, særlig i 1918. Alle Folk var jo klar over, at i dette Aar maatte der ske en Afgørelse, til hvilken Side den end maatte falde; det var en stor Tid, vi levede i den Gang. Men nu er Forholdene anderledes, og jeg ved ikke, om de Forhold, vi lever under nu, kan sammenlignes med Forholdene i 1918. Jeg ser f. Eks., at der i Motiveringen er sagt, at visse Sportsmeddelelser hurtigt skal ud til Publikum i kommenteret Skikkelse. Jeg ved ikke, om det er saa nødvendigt at faa disse Meddelelser ud, og om den samme Nødvendighed er til Stede nu som i 1918. Jeg henstiller blot mine Spørgsmaal til Overvejelse.

Men nu foreslaar altsaa den højtærede Socialminister, at man rykker sidste Bestemmelse i § 26 op i Stykke 1, som altsaa kommer til at lyde paa, at alt Arbejde i Fa-